

UCHWAŁA NR BRM.0007.7.2026

RADY MIEJSKIEJ W OLECKU

z dnia 3 marca 2026 r.

rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Olecka

Na podstawie art. 229 pkt 3 i art. 237 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę na działalność Burmistrza Olecka **za zasadną**, z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Olecku do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi wraz z odpisem uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Wojciech Rejterada

W dniu 9 lutego 2026 r. do Rady Miejskiej w Olecku wpłynęła skarga dotycząca publicznej wypowiedzi burmistrza, podważającej autorytet skarżącej jako funkcjonariusza publicznego - Radnej Rady Powiatu w Olecku, zatrudniania dwóch sekretarzy w okresach od 23 lipca do 31 października 2019 r. oraz od 1 stycznia 2020 r. do 22 lipca 2024 r., oraz nieuzasadnione wykorzystywanie dodatkowych środków publicznych w procesach dotyczących spraw pracowniczych.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Olecka wskazał, że Rada Miejska w Olecku nie jest organem właściwym do jej rozpatrzenia, ponieważ skarga dotyczy sfery cywilnoprawnej (naruszenia dóbr osobistych), a nie działalności organu administracji publicznej. Sferę ochrony dóbr osobistych regulują art. 23 i 24 Kodeksu cywilnego, których naruszenie rozpatrują sądy powszechne. Zarzut dotyczący zatrudnienia dwóch sekretarzy jest bezzasadny, gdyż nie była to indywidualna decyzja kierownika urzędu – burmistrza, a decyzja sądu powszechnego. Obaj pracownicy, na skutek orzeczenia sądu nosili tytuł sekretarza, jednak każde z nich wykonywało inne powierzone zadania, zdecydowanie inne były udzielone upoważnienia i uprawnienia. Natomiast zarzut dotyczący nieuzasadnionego wykorzystania środków publicznych w procesach dotyczących spraw pracowniczych jest bezzasadny, gdyż prawem powanego jest prawo do obrony.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu 19 lutego 2026 r., po wysłuchaniu stron, a także po dokonaniu analizy skargi nie podzieliła stanowiska burmistrza. Zakres analizy obejmował ocenę sposobu wykonywania funkcji publicznej przez burmistrza poprzez formułowanie wypowiedzi podczas obrad sesji Rady Miejskiej w Olecku. Komisja podkreśla, że niniejsze rozstrzygnięcie dotyczy wyłącznie sfery publicznoprawnej i nie stanowi oceny w zakresie ochrony dóbr osobistych w rozumieniu przepisów prawa cywilnego ani nie ingeruje w prawomocne orzeczenia sądów powszechnych.

Po przeprowadzeniu analizy zgromadzonego materiału komisja uznała, że sposób formułowania publicznych wypowiedzi podczas sesji Rady Miejskiej w Olecku budzi zastrzeżenia z punktu widzenia standardów rzetelności i powściągliwości, jakie powinny towarzyszyć wykonywaniu funkcji publicznej przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego.

W okresach od 23 lipca 2019 r. do 31 października 2019 r. oraz od 1 stycznia 2020 r. do 22 lipca 2024 r. w Urzędzie Miejskim w Olecku zatrudnione były jednocześnie dwie osoby na stanowisku Sekretarza Gminy. Sytuacja ta powstała w wyniku decyzji burmistrza o zwolnieniu dotychczasowego Sekretarza Gminy i zatrudnieniu nowej osoby, a następnie wykonania prawomocnego wyroku sądu pracy, który nakazał przywrócenie do pracy na stanowisko Sekretarza Gminy osoby wcześniej zwolnionej. W efekcie były dwa stanowiska na jednym etacie, co miało wpływ na organizację pracy urzędu oraz wydatki z budżetu gminy.

Z przedstawionych danych wynika, że wiązało się to z poniesieniem przez gminę wydatków rzędu około 800 000,00 zł. W ocenie komisji okoliczności te budzą uzasadnione wątpliwości z punktu widzenia zasad celowości i oszczędności, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych.

Komisja podkreśla, że ocena ta dotyczy wyłącznie sfery publicznoprawnej i nie stanowi rozstrzygnięcia w zakresie odpowiedzialności indywidualnej ani naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Natomiast w zakresie wydatkowania dodatkowych środków publicznych w kwocie około 300 000,00 zł, związanych z prowadzonymi postępowaniami sądowymi, sposób realizacji tych działań budzi wątpliwości z punktu widzenia zasad celowości i oszczędności, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych.

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomendowała uznać skargę za **zasadną**.